

A Fővárosi Ítéltábla a Szabó Balázs Gábor Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek az Imre Ügyvédi Iroda (fél címe 1; ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve. (I.rendű alperes címe) I. rendű, az II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve(felperes címe) III. rendű alperes és a dr. Kiss István ügyvéd (fél címe 2) által képviselt IV.rendű alperes neve(IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek elleni szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2017. március 14. napján kelt 1.G.40.051/2015/25. számú végzésével kijavított 2016. december 16-án kelt 1.G.40.051/2015/25-I. számú ítélete ellen a felperes 20. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. és a II. r. alpereseknek egyetemlegesen 5.000 (ötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak az adóhatóság külön felhívására 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresete kölcsönszerződés semmisségének megállapítására irányult.

Az I-II. rendű alperesek elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérték. A IV. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I-II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 223.520 forint perköltséget, továbbá a IV. rendű alperesnek 69.850 forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az adóhatóság felhívására 66.000 forint eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130. § (1) bekezdés d) pontjában írt feltételek nem állnak fenn, ezért az I-II. rendű alperesek permegszüntetés iránti kérelme alaptalan, így a keresetet érdemben bírálta el. Megállapította, hogy az alperesek részéről kikötött egyoldalú szerződésmódosítás joga nem ütközött jogszabályba, míg a tisztességtelenséggel összefüggő kereseti követelés elévült. Mindezekre tekintettel a felperes keresetét elutasította, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alpereseknek járó ügyvédi munkadíj, valamint az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére. Rögzítette, hogy az I-II. rendű alperesek becsatolták a jogi képviselőjükkel kötött megbízási szerződést, ezért az I-II. rendű felperesek 223.520 forint (176.000 forint + áfa) ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával erre figyelemmel állapította meg. A IV. rendű alperes ügyvédi munkadíjban felmerült 69.850 forint (55.000 forint + áfa) perköltségének összege az R. 3. § (2) bekezdés a) pontján alapult.

Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes annak részbeni megváltoztatásával kérte, hogy a másodfokú bíróság szállítsa le az alpereseknek ítélt ügyvédi munkadíjban felmerült perköltség összegét 1.100.000 forint 6%-ára.

Indokai szerint az elsőfokú bíróság a perköltség megállapításánál figyelmen kívül hagyta a Pp. 78. §-át.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezésének helybenhagyására irányult.

Előadták, hogy az elsőfokú bíróság a jogi képvislettel felmerült munkadíjat a kimutatás szerinti 11 munkaóra figyelembevételével a megbízási szerződés alapján a jogszabályoknak megfelelően állapította meg. A másodfokú eljárásban két munkaóra figyelemmel 32.000 Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíjat kértek megállapítani.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító és az államnak fizetendő eljárási illetékben marasztaló rendelkezései fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedtek, ezért a másodfokú bíróság kizárólag az I-II. és IV. rendű alperesek részére megítélt perköltséget érintő rendelkezéseket bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az I-II. és IV. rendű alpereseknek járó perköltség megállapításánál a jogszabályoknak mindenben megfelelő határozatot hozott, amelynek indokaival a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett, ezért a felperes fellebbezésére tekintettel csupán az alábbiakat emeli ki:

Az R. 2. § (1) bekezdése értelmében a fél pernyertesség esetén igényelheti, hogy az elsőfokú bíróság a pervesztes felet kötelezze a fél és képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások megfizetésére. Amennyiben a pernyertes fél a jogi képviselőjével megkötött megbízási szerződést a perköltségének érvényesítése érdekében becsatolja, és abból az R. 2. § (1) bekezdés a)-b) pontjában írt ügyvédi munkadíj és készkiadás aggálytalanul megállapítható, a bíróság akkor mérsékelheti a fél és képviselője által megállapított munkadíj összegét, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel [R. 2.§ (2) bekezdés].

A felperes 2014. február 11-én indított keresetet az alperesekkel szemben a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumánál. A keresetlevél áttétele folytán eljáró elsőfokú bíróság az 1.G.40.233/2014/7. számú végzésével a peres eljárást 2014. július 29-én felfüggesztette a 2014. évi XXXVIII. törvény 16. §-ban említett külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig, és az eljárást 2015. január 22-én folytatta. Ezt követően a felperes a keresetét megkísérelte megváltoztatni, amelyhez az I-II. és IV. rendű alperesek nem járultak hozzá. A felperes sikertelen keresetindítása és eljárási cselekményei az alpereseknek folyamatos ügyvédi munkadíjban felmerült költségeket okoztak. Az elsőfokú bíróság az ítéletét 2016. december 16-án hozta meg, ezáltal a felfüggesztés után folytatódó eljárás közel két évig volt folyamatban. Az I-II. rendű alperesek az ügyvédi munkadíjban felmerült költségeiket az R. 2. §-ában írtak szerint a 2015. szeptember 23-án benyújtott (7. számú) beadványukhoz mellékelt ügyvédi megbízási szerződés alapján kívánták érvényesíteni. Az elsőfokú bíróság az R. 2. § (1) bekezdés a)-b) pontjainak megfelelően ennek figyelembevételével állapította meg a perköltség összegét. A felperes ezzel

szemben a fellebbezésének érdemi indokait egyáltalán nem adta elő, csupán a Pp. 78. §-ra és a pertárgy értékre utalt, így a másodfokú bíróság nem látott semmilyen indokot az elsőfokú bíróság határozatának felülmérlegelésére.

A felperes maga sem vitatta, hogy a pertárgy értéke az elsőfokú ítéletnél is figyelembe vett 1.100.000 forint, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a IV. rendű alperes ügyvédi munkadíjban felmerült perköltségét az R. 3. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint megfelelően állapította meg.

A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – a Pp. 254. § (3) bekezdése értelmében utalva annak maradéktalanul helyes indokaira – helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a felperes köteles az I-II. rendű felperesek részére a másodfokú perköltséget is megfizetni. A perköltség kérdésére korlátozódott másodfokú eljárás tárgya egyszerű megítélésű, különösebb felkészülést nem igényelt, így a másodfokú eljárásban szükségessé vált érdemi tevékenység nem állt arányban az I-II. rendű alperesek által kért 32.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjjal, ezért a másodfokú bíróság annak összegét az R. 2. § (2) bekezdésében írt jogosultságával élve mérsékelte, és a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésében szabályozott mértékű fellebbezési illetéket a 74. § (3) bekezdése alapján irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint köteles az állam javára megfizetni.

Budapest, 2017. október 11.

Dr. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Bleier Judit s.k.. Pusztai Anita s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő